

Judenrigsministeren (Jensen): Jeg frasaaler dem alle ved denne Behandling, men jeg ønsker efter Aftale med Udvalget ved 3die Behandling at optage Forslagene under Nr. 240 og 257, som angaa Post- og Telegraflokaler paa Roskilde Banegaard. Maa jeg, da jeg nu har Ordet, benytte Leiligheden til at forbeholde mig ved 3die Behandling at fremsætte et nyt Vædringsforslag. Jeg veed nok, at der kun under ganske ekstraordinære Omstændigheder bør komme noget Saadant frem ved 3die Behandling her i Thinget. Jeg har imidlertid forbeholdt mig noget Saadant med Hensyn til Konserveringen af Christiansborg Slots Kiøner. Det Vædringsforslag, jeg herved tillader mig at anmeldte, er af en anden Art. Jeg skal kortelig fremstille, hvorledes Forholdet er. Der har i flere Aar været Tale om at oprette en Station ved Lou ved den sydsjællandske Bane, men man har ikke kunnet faae Bevilling til dens Oprettelse, fordi Folkethinget har fastholdt, at det ikke vilde bevilge en saadan Station paa Statsbanerne, medmindre alle Udgifter udbrededes af Statskassen. Jeg maa hævde, at naar der af Hensyn til en enkelt Egn's Beboere oprettes en Station, som ganske vist ogsaa kunde være i Statsbanernes Interesse, saa maa den vedkommende Egn selv yde et Bidrag dertil. Under Forhandlingerne i Aar i Folkethinget kom dette Spørgsmaal om Stationen ved Lou ogsaa frem. Jeg erklærede da, at jeg var villig til ved 3die Behandling i Folkethinget at stille Vædringsforslag om at optage denne Station ved Lou, om hvis Ønskelighed iøvrigt Alle ere enige, paa den Betingelse, at Egnens Beboere skulde afgive samtlige til Stationsanlægget fornødne Arealer uden Udgift for Statskassen. Under Forhandlingerne med Finantsudvalget i Folkethinget erklærede dette, at det ikke vilde gaa ind derpaa, og Vædringsforslaget blev da ikke optaget ved 3die Behandling. Nu har Folkethingets Finantsudvalg imidlertid meddelt mig, at det accepterer den stillede Betingelse, og at det meget ønsker, at jeg vilde stille Forslaget til 3die Behandling her. Jeg vil altsaa forbeholde mig Ret til at stille et saadant Forslag.

Formanden. For Diebliffet ere altsaa alle Vædringsforslag til § 27, der ikke ere tiltraadte af Flertallet, tagne tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager dem? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de saaledes bortfaldne.

Ønsker den ærede Ordfører at udtale sig?

Ordføreren (Schlegel): Jeg henviser til Betænkningen.

Breinholdt: Der kunde være Mangt og Meget, som jeg i Anledning af de nu foreliggende Vædringsforslag kunde have Opfordring til at udtale mig om, men jeg erklærer, at Tiden er knap, og at der er ligefrem paatrængende Hastværk for at faae Behandlingen af Finantsloven ført til Ende. Jeg skal derfor resignere og kun udtale mig om et eneste Punkt, uagtet jeg ellers vilde føle den stærkeste Opfordring til at udtale et Par Ord om et Punkt, jeg i høi Grad savner, idet det angaar en Foranstaltning, som jeg i en Marretke har arbejdet paa, og som jeg nærer megen Interesse for; men jeg skal som sagt resignere og fuldstændig afholde mig fra Alt, der hovedsagelig kun har personlig eller lokal Interesse. Derimod findes der paa det af Regjeringen forelagte Finantslovsforslag en Post, hvori hverken jeg selv eller min Kreds har nogen Interesse, men som efter min Formening er af saa principiel Interesse og af en saadan Bessaffenhed, at den ligefrem tvinger mig til en Udtalelse. Bevillingen fandtes paa det oprindelige Forslag i § 27 II. l. og lyder paa 300,000 Kr. som første Bidrag til Kjøbenhavns Banegaards Udvidelse. Bevillingen blev nægtet af det andet Thing; den høiterede Indenrigsminister har imidlertid stillet Vædringsforslag her til dets Genoptagelse, og dette er tiltraadt af Udvalgets Flertal. Under saadanne Omstændigheder vilde det være et mere end forsængeligt Haab fra min Side, om jeg troede at kunne faae dette Vædringsforslag forkastet ved at opfordre ærede Medlemmer til at stemme imod det. Nei, jeg nærer ingen Illusioner i saa Henseende. Derimod kan jeg ikke fravige den Tro, at en lige saa indtrængende som beskedent Hensigt til det ærede Finantsudvalg vil finde et aabent Øre, særlig hvis det skulde kunne lykkes mig at fremsætte mine Betæneligheder for Thinget lige saa klart, som de staa for mig selv. Jeg synes nemlig, at denne Bevilling skjuler en for Landstinget overhovedet ikke ringe Fare, ligesom altid, naar man paa Finantsloven søger at afgjøre, hvad der egentlig hører hjemme i en særlig Lov. At dette er saa, er jo anerkjendt af den høie Regjering selv, idet der, som det vil erindres, tidligere her i Thinget har foreligget et Lovforslag, der forøvrigt omhandlede forskjellige andre Ting, men hvoriblandt ogsaa Forslaget om en Udvidelse af Kjøbenhavns Banegaard fandtes, hvilket Lovforslag her i Thinget fremkaldte en meget levende og energisk Forhandling,